

Zoals in de dagen van Noach en van Lot

Over de tijd die aan Zijn wederkomst zal voorafgaan, heeft de Heere Jezus Zijn discipelen onderricht gegeven. Ze kregen te horen:

“En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen. Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden” (Lukas 17:26-30, vgl. Mattheüs 24:37-39)

De Heere trok een parallel tussen de tijd voor de zondvloed, toen Noach op aarde leefde¹, het latere tijdperk waarin Lot, de neef van Abraham, in Sodom verbleef, en “de dagen van de Zoon des mensen”. Met dat laatste doelde Hij op de periode in de geschiedenis die wordt afgesloten met “de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden”, het tijdperk dat aan Zijn verschijning in heerlijkheid zal voorafgaan.

Plotseling en onverwacht weggevaagd

In de tijd van Noach en van Lot werd een grote groep mensen, de overgrote meerderheid van de toenmalige bevolking, door een onverwachte natuurramp weggevaagd. In Noachs tijd werd de hele mensheid door een ontzaglijke watervloed getroffen. Slechts acht personen: Noach, diens vrouw, Noachs drie zonen Sem, Cham en Jafeth, en hun vrouwen, ontkwamen aan de verdrinkingsdood (Gen.7:13). In de tijd van Lot werd de stad Sodom door vuur en zwavel uit de hemel verbrand en totaal “omgekeerd” (Gen.19:24-25). Door het natuurgeweld verzakte de aardkorst langs de breuklijn in de Jordaanvallei, en ontstond de Dode Zee. Slechts vier mensen wisten de stad te ontvluchten voordat die door het oordeel werd getroffen: Lot,

---

¹ Met “de dagen van Noach” is waarschijnlijk niet bedoeld: de hele tijd waarin Noach op aarde leefde, maar een specifieke periode: de tijd die er verliep tussen het besluit van de HEERE om de mens te verdelgen (Gen.6:7) en de komst van de zondvloed. In Matth.24:37-38 worden “de dagen van Noach” nader omschreven als: “de dagen voor de zondvloed”. “De dagen van Lot” is ook niet een aanduiding van Lots hele leven, maar een aanduiding van de periode waarin Lot in Sodom verbleef en de bevolking steeds meer ontaarde, totdat ze door vuur en zwavel werd omgebracht.

diens vrouw en diens twee dochters (Gen.19:16). Omdat de vrouw van Lot onderweg treuzelde, werd ze toch nog verbrand of verstikt en kwam ze op haar vluchtweg om. Ze werd veranderd in een zoutpilaar (Gen.19:26).

Iets dergelijks zal er volgens de Heere plaatsvinden in “de dagen van de Zoon des mensen”, de tijd die voorafgaat aan het moment waarop “de Zoon des mensen geopenbaard zal worden”. De meeste mensen zullen niet verwachten dat de aarde door een gericht wordt getroffen. Ze zullen daar in geen enkel opzicht rekening mee houden. Net als in de dagen van Noach zullen ze tot het laatste moment feestmalen houden en onderling trouwen. Net als in de dagen van Lot zullen ze tot het laatste moment doorgaan met eten en drinken, kopen en verkopen, het beplanten van hun land en het bouwen van huizen². Maar dan zullen ze in een oogwenk omkomen.

Wie gered wil worden moet alles achterlaten

Uit de manier waarop de Heere Zijn betoog voortzette blijkt, dat er nog een andere overeenkomst is tussen de dagen van Noach, de dagen van Lot en de dagen die aan Zijn wederkomst zullen voorafgaan. De acht mensen die in Noachs tijd gered werden door de ark binnen te gaan, moesten alles achterlaten: hun huizen, hun landerijen, het hele bestaan waarmee ze vertrouwd waren en dat ze jarenlang hadden geleid. Precies hetzelfde vond er plaats in de dagen van Lot. Om met zijn gezin de stad Sodom te kunnen ontvluchten en te ontkomen aan het oordeel van de verbranding, moest hij zijn huis en al zijn bezittingen achterlaten. Lots vrouw vond het erg moeilijk om dat luxe leven op te geven. Ze had heimwee, treuzelde op de weg en keek om naar de stad omdat ze er maar moeilijk afscheid van kon nemen. Dat werd haar dood (Gen.19:26).

In de “dagen van de Zoon des mensen” en “op de dag dat de Zoon des mensen geopenbaard wordt” zal het volgens de Heere Jezus ook zó gaan. Want de Heere zei:

“Wie op die dag [de dag dat de Zoon des mensen geopenbaard wordt] op het dak zal zijn, met zijn huisraad in huis, moet niet naar beneden gaan om het mee te nemen.

---

² Deze woorden van de Heere lijken op het eerste gezicht in tegenspraak met het laatste Bijbelboek. Volgens de Openbaring wordt de tijd die aan Zijn wederkomst zal voorafgaan immers gekenmerkt door ontzaglijke natuurrampen en buitengewone plagen (d.w.z. “slagen”, of “klappen” die de wereld zullen treffen). Het lijkt onmogelijk dat mensen die zulke dingen hebben meegemaakt zullen eten, drinken, kopen, verkopen, planten en bouwen, en zullen doen alsof er niets aan de hand is. Maar Johannes zag in zijn visioenen precies hetzelfde als de Heere Jezus. De ziener schrijft immers: “En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, hun tovenarij, hun ontucht en het plegen van diefstal” (Openb.9:20-21).

En wie op de akker is, moet evenmin terugkeren naar wat hij achterliet. Denk aan de vrouw van Lot. Wie zijn leven [Gr. ziel] zal proberen te behouden, zal het verliezen. En wie het zal verliezen, zal het behouden” (Lukas 17:31-33).

Net als in de dagen van Noach en de dagen van Lot zullen de meeste mensen niet bereid zijn om hun comfortabele bestaan los te laten wanneer de dag van de Zoon des mensen aanbreekt. Maar treuzelen is dan levensgevaarlijk. Wie op de dag van de Zoon des mensen gered wil worden, zal op zeker moment bereid moeten zijn om zijn oude bestaan voorgoed (en in een oogwenk) achter te laten (“Denk aan de vrouw van Lot!”).

Achterblijven of aangenomen worden

Nadat Hij op de dagen van Noach en de dagen van Lot had gewezen, sprak de Heere over “de dag dat de Zoon des mensen geopenbaard wordt” een profetie uit:

“Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen malen. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen er op de akker zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden” (Lukas 17:34-36)

Over deze voorzegging wordt door christenen getwist. Wat betekenen de woorden “aannemen” en “achterlaten” in dit verband? Sommige Bijbelkenners beweren dat het werkwoord *paralambano* in Lukas 17:34-36 moet worden vertaald als “meegenomen”, en dat wie op de dag van de Heer wordt “meegenomen” de doodstraf krijgt. Voor deze uitleg beroepen zij zich op de uitleg die de Heere heeft gegeven van de gelijkenis van het onkruid in de akker:

“Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het ook zijn bij de voleinding van deze wereld [Gr. eeuw]: de Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader” (Mattheüs 13:40-43).

Wie door de engelen wordt “meegenomen” komt in de vurige oven terecht, zeggen zulke uitleggers. Alleen de rechtvaardigen zullen op aarde overblijven, om in het Koninkrijk van God en van de Messias te stralen.

Maar deze uitleg van Lukas 17:34-36 houdt geen rekening met het tekstverband. In het voorafgaande had de Heere gesproken over de dagen van Noach en van Lot, die Hij vergeleek met de “dagen van de Zoon des mensen” en “de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden”. De werkwoorden “aannemen” en “achterlaten” geven dus aan wat Hij op Zijn dag met bepaalde mensen zal doen. Voor “achterlaten” gebruikt Lukas het Griekse werkwoord *aphiemi*, dat “wegzenden” of “wegsturen” betekent. Op de dag van de Zoon des mensen kun je ófwel door Hem worden aangenomen, óf worden weggestuurd.

Wie in Noachs tijd werd “achtergelaten” - dus niet meeging in de ark - stierf de verdrinkingsdood. En wie in Lots tijd de boodschap van de engelen belachelijk vond en in de stad “achterbleef”, zoals Lots aanstaande schoonzoons deden (Gen.19:14), kwam om.

De profetie van de Heere bevat een interessant detail. Mensen liggen op een bed wanneer het nacht is, maar graan malen of het land bewerken doet men overdag. Blijkbaar zal de komst van de Heere voor sommige mensen plaatsvinden tijdens de nacht, terwijl die komst anderen zal overvallen tijdens de dag.

Waar, Heere?

De evangelienschrijver sluit zijn verslag van de toespraak van de Heere als volgt af:

“En zij [d.w.z. de discipelen, zie vs.22] antwoordden en zeiden tegen Hem: Waar, Heere? En Hij zei tegen hen: Waar het lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen” (Lukas 17:37)

Het werkwoord “antwoordden” betekent niet, dat de discipelen antwoord gaven op een vraag die hun Meester hun had gesteld. Dit werkwoord geeft aan dat de discipelen op Zijn onderwijs reageerden. Ze vroegen Hem: “Waar, Heere?” Waar zullen sommige mensen worden aangenomen, en anderen worden afgewezen? Zal dit alleen plaatsvinden in de stad Jeruzalem en in het gewest Judéa, of ook in het buitenland?

Op die vraag van Zijn discipelen gaf de Heere een antwoord dat raadselachtig klinkt. Hij zei tegen hen: “Waar het lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen”. Bij een latere gelegenheid gebruikte Hij dezelfde beeldspraak. Toen zei Hij: “Waar het **dode** lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen” (Mattheüs 24:28). Uit het tekstverband blijkt wat de Heere met deze spreuk bedoelde. Hij zei namelijk:

“Als men dan tegen u zal zeggen: Zie, Hij [d.i. de Messias] is in de woestijn; ga er niet opuit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet, want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen” (Mattheüs 24:26-28)

Het voegwoord “want” geeft aan, dat het spreekwoord over aas en gieren verband houdt met het voorafgaande. De spreuk betekent: “Waar er ook maar een dood dier ligt (ongeacht of dat hier is, in het verre oosten of het verre westen), daar zullen de gieren zich verzamelen”.

In het Lukasevangelie wordt de spreuk over de gieren en het aas óók voorafgegaan door de vergelijking van de wederkomst met een bliksemflits. Want in de eerdere toespraak van de Heere die Lukas heeft opgetekend wordt gezegd:

“Er zullen dagen komen dat u ernaar verlangen zult één van de dagen van de Zoon des mensen te zien, en u zult die niet zien. En zij zullen tegen u zeggen: Zie hier of ziedaar is Hij. Ga er niet heen en ga er niet achteraan. Want zoals de bliksem flitst van de ene plaats onder de hemel en naar de andere plaats onder de hemel licht, zo zal ook de Zoon des mensen zijn op Zijn dag... Waar het lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen” (Lukas 17:22-24,37)

Gezien het tekstverband (Lukas 17:34-36) mogen we de boodschap van het spreekwoord over aas en gieren als volgt parafraseren: “Waar er ook maar iemand is die kan worden aangenomen of achtergelaten, daar zál dit ook gebeuren”. Het scheidingsproces zal niet tot één stad of één enkele landstreek beperkt blijven (als in de dagen van Lot), maar de hele bewoonde wereld treffen (als in de dagen van Noach). Wanneer de Messias verschijnt, zal dat niet gebeuren op een plaats die voor het oog van de meeste mensen verborgen is (in een binnenkamer, of in de woestijn). De hele wereld zal het opmerken.

“Zoals de bliksem komt vanuit het oosten en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn”. Die komst zal sommige mensen treffen tijdens de nacht, en anderen tijdens de dag, afhankelijk van de plaats op aarde waar zij zich bevinden.

Andere vragen

Bij enig nadenken roepen de woorden van de Heere toch vragen op. De belangrijkste drie zijn de volgende:

1. Eten en drinken, kopen en verkopen, planten en bouwen, huwen en uitgehuwelijkt worden zijn normale bezigheden. Zulke handelingen zijn in geen enkel opzicht zondig of verkeerd. Zonder dit alles kan de samenleving niet in stand worden gehouden. **Waarom** werden de mensen in Noachs tijd dan plotseling weggevaagd? De “zondvloed kwam en deed hen allen omkomen”. En **waarom** “regende het vuur en zwavel uit de hemel” in de dagen van Lot en bracht de inwoners van Sodom om? Niet omdat deze mensen hadden gegeten en gedronken, gekocht en verkocht, geplant en gebouwd, of omdat ze waren getrouwd en ten huwelijk waren gegeven, want zulke dingen heeft de mensheid tijdens haar hele geschiedenis gedaan.

Om te begrijpen waarom het oordeel tijdens het leven van Noach en van Lot losbarstte en ook in de toekomst bepaalde mensen zal treffen, zullen we moeten onderzoeken wat de Bijbel zegt over het tijdperk van Noach en van Lot. Die perioden uit de geschiedenis worden in het boek Genesis beschreven.

2. **Wanneer** mogen gelovigen die op aarde leven wanneer de Zoon des mensen geopenbaard wordt, niet aan hun bezittingen denken en niet proberen om die te behouden? **Wanneer** mogen ze niet vanaf hun dak naar beneden (d.w.z. in hun huis naar binnen) gaan, en niet vanuit het veld naar de stad lopen om nog iets mee te nemen? **Wanneer** moeten ze niet proberen om “hun leven” (d.w.z. hun comfortabele bestaan) “te behouden”, maar bereid zijn om alles “te verliezen”? En wat moeten ze op dat moment doen?

3. Zijn er nog andere overeenkomsten tussen de “dagen van de Zoon des mensen”, de “dagen van Noach” en de “dagen van Lot” dan er in Lukas 17 worden genoemd? **Is de reden waarom God de wereld gaat richten wellicht steeds dezelfde?** Zijn de aardse omstandigheden in deze drie tijdperken misschien vergelijkbaar?

* * * * *